

Tasnádi István

KOKAINFUTÁR

tragikus extravagancia

(1993-1995)

Vannak:

Xantippe

Rozs

Apa

Anya

Norbi

Fiú

Lány

Maria Kroll

Spangli bá

Sodó bá

Valaki mint szerző

PROLÓG

VALAKI MINT SZERZŐ *(kiáll a függöny elé)*

Kapaszkodjál meg nyájas néző,
nem leszek hozzád túl elnéző,
darabom nyers és szókimondó,
van benne vér, könny, nyál és ondó.
Ne fogd e nyíltságot éretlen koromra,
nem azért vagyok ennyire goromba,
hogy pukkasszak polgárt, s pofátlanságommal
magamra vonjam a figyelmet bárhonnán.

De hát a publikum csak arra fogékony,
aminő fogás egy ringben is hatékony,
csupán oly ingerek rázzák meg belsejét,
s késztetik átadni nekem a perselyét,
aminőt nyújthat egy karambol-kukkolás,
egy idegen fészekben való kakukkolás,
hatalmas evés, ivás és székelés,
smirglipapírral vakargatott kelés.

Nos ennyi, drága urak s még drágább madonnák,
kezdődjék a móka, mielőtt megunnák
káprázatos, rímes lefetyelésem!

De kész van-e a színpad? Belesek e résen.

(benéz a függöny mögé)

Minden rendben, pompás, húzzuk fel a rolót,
fényt a bútorokra! Ez volt hát a prológ.

I. FELVONÁS

1. szín

Szoba.

APA Kérem szépen, hagyják abba!

XANTIPPE *(Rozshoz)* Szolgálhat másfajta életminőséggel?

ROZS Maga a szavakba kapaszkodik, magának a nyelv csak hallucinogén! Mindent összezagyvál!

XANTIPPE Tapodtat sem vagyok hajlandó hátrálni nézeteim nehezen kivívott állásairól! Cáfoljon meg, ha tud!

ROZS Fogadni mernék, hogy ma is egész nap egy szót forgatott a szájában, mint egy barackmagot! Ki vele, mi az?

XANTIPPE Miről beszél?

ROZS Halljam!

XANTIPPE Izgága. Ez a mai szavam.

ROZS Bődület, így legyen ötösöm!

XANTIPPE Pancsikoljon csak kétes győzelme pocsétáiban, barátom!

ROZS Maga úgy beszél, mintha csámcsogna! Egyszer meghallgatnám, amikor szerelmet vall!

XANTIPPE Mikor én szerelmet vallok, nyelvem korántsem a szavak képzésével van elfoglalva! Egy másik nyelvet mos körbe langyosan, szelíden.

ROZS Undor, undor! Maga azért csókolózik, hogy kiöltse a nyelvét a világra! Máskor nem meri, mert gyáva, mint a nyúl!

XANTIPPE A nyúl nem gyáva, csak ateista, ellentétben a kutyával, aki szűkül a teliholdtól. Látott már nyulát szűkölni a teliholdtól?

APA Kérem szépen, hagyják abba!

ROZS Miért?

APA Mert zavar.

ROZS Miért zavarja?

APA Mert szeretnék aludni.

ROZS Miért szeretne aludni?

APA Mert fáradt vagyok.

ROZS Miért fáradt?

APA Mert későn feküdtem le.

ROZS Miért feküdt le későn?

APA Mert a bíróságon voltam.

ROZS Miért volt a bíróságon?

APA Mert beidéztek.

ROZS Miért idézték be?

APA Mert leütöttem két embert.

ROZS Miért ütött le két embert?

APA Mert megkérdezték, hogy mért ütöttem le két embert. *(csend)*

Harminchárom portré Miklós cárról. Éreztem, hogy ezt az albumot kapom majd tőle az aranylakodalmunkra, s ez megpecsételte további sorsunkat. Az a baj, hogy nem tanultam meg szakítani. A filmekből lestem el, hogyan kell udvarolni, pontosabban párkapcsolatot létesíteni, így hát most is a mozihoz fordultam ihletért. A nejemet egy prémiumosztó klubdélutánon Jean Gabin módszerével csíptem fel. Egy szál virág, anyátlan tekintet táskás szemekbe ágyazva... Egyből felkarolt, hazavitt, és együtt fürödtünk. Azóta ez reflexszé vált nálam, s akárhányszor megcsaltam, előtte mindig kádba bújtam a kérdéses nővel. Szóval kéne egy film, amiből megtanulhatok szakítani - ez járt a fejemben, mikor átböngésztem a moziműsort. De mindenhol csupa hasznavehetetlen happy end! Úgyhogy nem maradt más

választásom, mikor szokásos zilált hajkoronával, összefüggéstelen munkahelyi sztorikkal éjfél körül hazaért, úgy tettem, mintha minden a legnagyobb rendben lenne, meghágtam, bezárkóztam a vécére, és a falinaptárról a névnapokat kezdtem memorizálni. Valamit mégis megsejthetett, mert utánam jött, és faggatni kezdett, hogy minden rendben van-e. Mikor sokadszorra sem válaszoltam, mezítláb, nehézkes cuppanásokkal a hűtőszekrényhez lépkedett, és az ujjával a vajkrémet kezdte mártogatni. Mikor még erre se jöttem ki, elővette a sűrített tejet, és azt kezdte taglalni, hogy ez tubusos bikasperma, amit ő most beken, és megszüli a minotauruszt, aki engem majd felfal. Ettől, minden valószínűtlensége ellenére, megrettentem, és megadtam magam. Ott álltam a ragacsos kockakövön, gyáván és izgatottan, a nejem pedig, tenyerén egy kis kupac sűrített tejjel, hunyorogva mosolygott. Mire én beszaladtam a szemüvegéért. Ez a szervilis fürgeség végképp megnyihította. Megsimogatta a fejemet, az ágyhoz kísért, és felolvasott egy fejezetet a Scarlettből, amitől én még a legfeldúltabb pillanataimban is képes voltam percek alatt álomba merülni.

ANYA *(kintről)* Kutykuty!

APA Ez ő.

ANYA Kutykurutty!

APA Igen, kiscicám!

ANYA Hol bujkálsz?

APA Itt vagyok, cicamuci!

ANYA Hol bujkál az én kutykuruttyoló kiscicám?

APA Kutykuruty!

ANYA *(be)* Itt vagy, te csavargó? Hát szabad így ráijeszteni cicamamára?

APA Ne haragudj, hokimami, olyan csapnivalóan, olyan veszettül negatív minden. Tudod, úgy éreztem, itt az ideje egy kis autogén öncenzúrának, azért van ez a csücsi, magányos, pajkos önostorozás.

ANYA Édes pici fricimaci, mitől lóg az a nagy busafej? Ki bántott, hátra kötöm a sarkát?!

APA Itt van benn az agresszor, minyonanyu, bennem, mélyen, ahol a madár se jár.

ANYA Annyi minden csinálni valóm van!

APA Szegénykém!

ANYA Csak fújok egyet előtte.

APA Te, te túlhajtod magad!

ANYA Gondolod?

APA Lazítani kéne, te mütyür, nem lesz ez így jó!

ANYA Néha felállok, és kóvályog minden, zsibbad a karom, volt ilyened?

APA Te, én féltelek, anyu!

ANYA Nem csinálja meg helyettem más, tudod?! Ha én nem csinálom, nincs megcsinálva. Mindent csinálni kell, semmi nem csinálódik, értesz?! Ha nincs mit csinálni, akkor is van mit, mert valamit mindig van.

APA Kapcsolatok kérdése az egész.

ANYA Te is úgy látod?

APA Ha van valamid, valakid is van, ha nincs senkid, semmid se lesz soha. Ez van.

ANYA Hát elég szomorú, amit most felvázoltál.

APA De azért nem érdemes csüggedni.

ANYA Figyelj, én már túltettem magam! Semmi se tud kihozni a sodromból. A politikai elit eljátszotta a bizalmamat.

NORBI *(csapzottan be)* Ki ez a két köcsög?

ANYA Mi vagyunk az, kisfiam, apu és anyu, nem ismersz meg?

XANTIPPE *(elsírja magát)* Bocsássatok meg, bocsássatok meg!

ROZS Elvesztette az emberi tartását.

XANTIPPE Fiatal voltam és szerettem. Egy zongorahangoló szép szőke lányát. Heteken át rostokoltam a háza előtt éhesen, kócosan, Bach-fúgákat énekelve. Egy nap aztán veszekedés hangjai szűrődtek ki a zsalugáter mögül. Ha nem indulok el az úttest felé, hogy felszedjek egy eltaposott cigarettacsikket, épp rám zuhan a teste. Ott álltam egy rózsacsokrot szorongatva, és a szirmokról az agyvelejét törülgettem le a zsebkendőmmel.

ROZS Most bukott le, soha nem hord zsebkendőt!

XANTIPPE *(nevet)* Direkt helyeztem el a hibát a textusban!

NORBI Szuper! *(tapsol)*

XANTIPPE Szervusz, Norbi! Késtél! Mai előadásom tárgya?

NORBI *(nézi a jegyzeteit)* Az ellipszis alakú görbe.

XANTIPPE Az ellipszis alakú görbe alakja ellipszis. Tudsz követni?

NORBI Készíthetek jegyzeteket, professzor úr?

XANTIPPE Két pösze moszat beszélget a tóban. Megkérdezi az egyik: maga moszat? Mire a másik: nem, én magam moszok. *(köhög)* Tudsz követni?

NORBI Ott elakadtam, hogy megkérdezi az egyik...

APA Maga moszat? Mármint mosodában.

NORBI Kuss, apa! A professzor úr azért jött, hogy ne legyek ilyen bunkó, világos?! Úgyhogy fogd be a szád, és menj a szendvicsekért!

Norbi a torkához kap, hörög, elterül.

APA Norbikám, szívem! *(élesztgeti)*

XANTIPPE Elpusztult a tanítványom! Hogy fog így szigorlatozni?!

ANYA Kedves Rozs úr, nem gyógyítaná meg a fiunkat? Nem vagyunk anyagilag túl bő lére eresztve, de azért nem lennénk hálátlanok!

ROZS Nem az én szakterületem.

ANYA Lesz szíves!

XANTIPPE A fia meghalt, asszonyom, a tudomány mai állása szerint ilyenkor már nincs mit tenni!

ANYA Ha nincs, hát nincs. Nekem úgysem volt túl szimpatikus.

ROZS Mennyi az idő?

XANTIPPE Fél hét.

NORBI *(felpattan)* Apu, anyu, kezdődik a Szerencsekerék!

Harc a távkapcsolóért.

2. szín

Ugyanabban a házban, egy másik emeleten, egy másik szobában.

LÁNY *(háromszor sóhajt)* Két napja nem alszom, fáj a gyomrom, nézd, hogy remeg a kezem!

FIÚ Vigasztaltalak.

LÁNY Reggel óta egy szót sem szólsz!

FIÚ Végiggondoltam a dolgot. Segít az, ha azt hajtogatom, ne törődj vele, minden jóra fordul, ha már egyszer úgyis eltökélted, hogy ideges leszel?

LÁNY Talán passzióból vagyok ideges!

FIÚ Rosszul fejeztem ki magam. De attól még, hogy azt mondom, ne remegjen a kezed, még remegni fog.

LÁNY Azt kértem, vigasztalj.

FIÚ Gügyögni, simogatni. Ebbe belefáradtam.

LÁNY Neked könnyű!

FIÚ Igen, az.

LÁNY Nem értesz meg.

FIÚ Dehogynem, csak átérezni nem tudom.

LÁNY Mert nem szeretsz.

FIÚ Ezen még nem mertem gondolkodni.

LÁNY Képtelen vagy hazudni egy kicsit a kedvemért?

FIÚ Nem.

LÁNY Miért ülünk itt együtt?

FIÚ Talán tényleg jobb lenne, ha elutaznál.

LÁNY Képes lennél így elengedni?

FIÚ Szeretkezzünk?

LÁNY Igen.

FIÚ Megfésülködöm. *(szól a kapucsengő, nem mozdulnak)* Valaki megint szórakozik.

LÁNY Tegnap telefonált valaki.

FIÚ Ki volt az?

LÁNY Nem tudom.

FIÚ Kit kerestt?

LÁNY Nem tudta. *(az ölébe ül)* Régebben, ha veled voltam, minden gondom elfelejtettem.

FIÚ Szeretnél megint szenvedélyesen szeretni?

LÁNY Igen.

FIÚ Kint van a konyhában egy fiú, krumplit hámoz.

LÁNY Ügyetlenül hámoz.

FIÚ Tanítsd meg rendesen hámozni!

LÁNY Úgy gondolod?

FIÚ Legalább lekötöd magad valamivel.

LÁNY Nem szólt a kaputelefon?

FIÚ Nem hallottam.

LÁNY Kimegyek a konyhába, és megtanítom a fiút rendesen hámozni.
(*elindul*) Addig gondolkodj el, hogy azért nem érzed-e át a problémáimat, mert már nem szeretsz! Ha tudod a választ, kopogj hármat! (*a lány ki, majd be*) Az a fiú nagyon érdekes! Képzeld, azt mondta, hogy ne vegyek mindent a szívemre, meg hogy majd minden ügyis jóra fordul! És nem is hámoz rosszul. Csak a csírákkal nem tud mit kezdeni.

FIÚ Nem vágja ki a csírákat?

LÁNY Rajta hagyja.

FIÚ Ez tényleg érdekes.

LÁNY Azt is mondta, hogy tetszem neki.

FIÚ Tényleg?

LÁNY Te meg rájöttél, hogy miért nem tudod átérezni a problémáimat?

FIÚ Nem.

LÁNY Ne haragudj, nem tudok tovább várni. Eldöntöttem, hogy elhagylak.

FIÚ Ne hagyj el!

LÁNY De elhagylak. Nem akarsz kimenni a konyhába? Mi meg bejönnénk.

FIÚ De akkor összefutok a fiúval. Hogy fogok viselkedni?

LÁNY Ő majd megoldja. Nagyon kedves fiú.

FIÚ És kivágjam a csírákat?

LÁNY Azt kéne! (*indul*) Mindjárt jövök! (*ki, majd be*) Képzeld, nincs a konyhában!

FIÚ Várható volt.

LÁNY Teljesen ki vagyok borulva!

FIÚ A krumplit itt hagyta?

LÁNY Itt.

FIÚ Akkor kivágom csírákat. *(ki)*

LÁNY Én nem tudom, mi történt velem, de a szívem táján valami nagyon melegséget érzek!

FIÚ *(be)* A fiú megvan, de a krumplit nem találom.

LÁNY *(kirohan, majd be)* Hazudtál!

FIÚ Kerestek telefonon.

LÁNY Kit?

FIÚ Téged.

LÁNY Ki?

FIÚ Ő.

LÁNY Mit mondott?

FIÚ Hogy megijedt, amikor copfba raktad a hajad, mert meglátta, hogy mekkora füleid vannak.

LÁNY De hát amikor kimentem hozzá, már copfban volt!

FIÚ Biztos? Ez a szeretkezés előtt vagy után volt?

LÁNY Milyen szeretkezés?

FIÚ Hát szeretkeztünk!

LÁNY Mikor?

FIÚ Az előbb.

LÁNY Nem emlékszem.

FIÚ Ez rosszul esik.

LÁNY A kapucsengő előtt vagy után?

FIÚ Után.

LÁNY Valami rémlik.

FIÚ Na látod!

LÁNY A krumpli viszont megvan.

FIÚ Tényleg?

LÁNY Csinálok vacsorát.

FIÚ Na bravó!

SPANGLI BÁ *(beront, a kalapját lengeti)* Buenos Aires!

FIÚ Spangli bácsi!

SPANGLI BÁ Balösszekötő koromban, mikor még volt fedőnevem, egyszer az anyáddal elmentem nézgelődni!

FIÚ Spangli bácsi, hiszen ott voltam a temetéseden!

SPANGLI BÁ Lehetetlenség!

FIÚ Kaptam egy sötét öltönyt, dobhattam göröngyöt... Meg akartam nézni az arcod, de nem engedték. Tényleg fel volt kötve az állad egy sállal?

SPANGLI BÁ Összekeversz Sodó bácsival!

FIÚ Ő az, aki mindig azt mondta, hogy minden további nélkül, okvetlenül?

SPANGLI BÁ Nem, ő azt mondta, hogy ha én előlről kezdeném, sose nősülnék meg.

FIÚ Neki lógott ki egy szőrszál az orrából?

SPANGLI BÁ Az mindannyiunknak lógott. Be se mutatsz ennek a kis özlábgombának?

FIÚ A menyasszonyom.

SPANGLI BÁ Kézcsókom. Mi van enni?

LÁNY Krumplit sütök. Vacsorázott már?

SPANGLI BÁ *(súgja a fiúnak)* Ha én előlről kezdhethném, sose nősülnék meg!
(töpreng) Milyen sállal?

FIÚ Kasmír.

SPANGLI BÁ Pipacsos?

FIÚ Pipacsos.

SPANGLI BÁ Lehet, hogy én kevertem össze valamit?

SODÓ BÁ *(belép, a kalapját földhöz vágja)* Megátalkodott realisták, csirkefogók, szabadszájú monarchisták! Jelszavam: élni és élni

hagyni. Azon felül: fanatizálni magam. Rajongok az indonéz konyháért, ez az egy gyengém, amit hajlandó vagyok elismerni. Csak kijönne az a vacak körtemag a fogamból!

SPANGLI BÁ Huszonnégy éve az a fixa ideája, hogy beragadt egy körtemag a fogába!

FIÚ Ez minket tökéletesen hidegen hagy! Tessék minket békén hagyni! Sodó bácsi, tessék szépen lemenni Spangli bácsival a parkba ultizni!

LÁNY És ne tessék kísérletet tenni a megrontásunkra!

SPANGLI BÁ Tiltakozom, hogy egy kalap alá vegyenek ezzel a balszélsővel!

SODÓ BÁ Egyszer a gőzfürdőben két ujjal belenyúlt a végbelembe!

SPANGLI BÁ Csak a szappant kerestem, ez meg direkt beleült!

SODÓ BÁ Nem érek rá veled diskurálni! Ki kell vennem a körtemagot a fogamból!

FIÚ De nem itt! Kifelé! Nyomás kifelé!

SODÓ BÁ Micsoda bánásmód! *(kiölti a nyelvét)* Meeee!

SPANGLI BÁ Meeee!

Mindketten ki. Csönd.

LÁNY Tényleg fanatizálni kéne magunkat!

FIÚ Valamit ki kéne tüzni magunk elé! Valamiről le kéne mondanunk!

LÁNY Elegem van a fogadalmaidból!

FIÚ Veszekszünk? Lemondok a veszekedésről.

LÁNY Itt vagyok teljes pánikban, hogy mi legyen azzal a vagon krumplival, te meg itt lelkezelsz! Néha komolyan nem értelek!

FIÚ *(fáj a feje)* Kérlek, halkabban!

LÁNY Azt hittem, szereted, ha megjátszom a gyakorlatias nőstényt.

FIÚ Együk meg egymást.

LÁNY Állítsd le magad!
FIÚ Rohanjunk, amíg össze nem esünk! Rohanjunk fejjel egymásnak!
LÁNY Rohanj, én már túl vagyok az ilyesmin!
FIÚ *(üvöltve kirohan)* Áááá...
LÁNY Ha megeszem magam, az ugyanúgy én vagyok. *(a fiú belép)* Mi van?
FIÚ Itt felejtettem a sálam.

3. szín

Ugyanabban a házban, a pincében.

ANYA Én, mint elnöknő... Lehet hallani, gyerekek? Én mint a lakóbizottság elnöke...
SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ Halljuk, halljuk!
ANYA Én mint a lakóbizottság elnöke...
SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ *(ütemesen)* Halljuk, halljuk, halljuk...
ANYA Tessék már abbafejezni!
NORBI A taták ki lesznek küldve!
ANYA A házkezelőség múlt havi közgyűlésén...
SODÓ BÁ Két hete nem jár a lift. Csak úgy mondom.
SPANGLI BÁ Elmúltunk hetven!
SODÓ BÁ Novemberben műtöttek prosztatával...
SPANGLI BÁ Mi lesz a vízórákkal, arról beszéljenek! Én, kérem, gőzfürdőbe járok tisztálkodni, drága pénzért, itthon alig fogyasztok, csak épp ami a teához kell! De vannak a házban sokgyerekesek, akik egyetlen délután alatt... *(kifullad, liheg)*
SODÓ BÁ Mondd csak meg nekik!

SPANGLI BÁ Annyit elpancsolnak egyetlen délután alatt, ahány teát én egy év alatt se iszok!

SODÓ BÁ Minden lakáshoz külön vízórát!

SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ (*skandalják*) Minden lakáshoz külön vízórát, minden lakáshoz külön vízórát...

NORBI Taták, eldugulni!

APA Szerintem szerepel ez is a napirenden.

ANYA Először azonban vegyük górcső alá a csótánykérdést...

LÁNY Górcső alá?! (*méltatlankodva*) Asszonyom!

SPANGLI BÁ Mi a szösz az a górcső?

SODÓ BÁ Górcső, ilyen hülyeséget!

NORBI Anya, honnan vetted ezt a górcsőt?!

SPANGLI BÁ Szálljon már le a magas lóról, ne górcsővezzen ez itten! Azért, mert ő a házkezelőségi elnök, már mindjárt röpködnek itt a górcsővek, meg istennyilák?!

SODÓ BÁ Válasszunk új elnököt!

APA Uraim, egy pillanatra! Anyu, kezd szépen előről, csak hagyd ki ezt a...

SPANGLI BÁ Ki ne mondja!

SODÓ BÁ Ki ne mondja, az istenit neki!

ANYA (*zokog*) Én ezt a tévében hallottam!

APA (*simogatja a fejét*) Jól van, kicsi, nincs semmi baj!

ANYA (*még jobban bömböl*) A tééé-vééé-beeeen!

SPANGLI BÁ Válasszunk új levezetőelnököt!

SODÓ BÁ A fiamat! Az olyan komoly ember.

ROZS Apa!

NORBI Tényleg, Rozs bácsi, tessék már elvállalni! Nem tudom, mi a fene van anyával...

LÁNY *(feláll)* Az, hogy gorombák maguk! Rossz szívűek! Ez az asszony mindent megtesz, hogy itt rendben menjenek a dolgok, maguk pedig rárontanak, gúnyolják! Az embereknek bizalom kell, baráti légkör, megértés! Hát állatok maguk?! Mindannyiunknak szüksége van egy meleg kézszorításra, egy megértő mosolyra. Tekintetekre. Érintésekre. Szeretetre.

SODÓ BÁ Én úgy szégyellem magam!

LÁNY Szégyellheti is! És maga is!

NORBI Két töppedt heregolyó!

FIÚ Ül le, szívem, ragyogóan beszéltél!

ROZS Gratulálok, kisasszony!

LÁNY Mindig ilyen voltam.

APA Folytassuk, kérem! Tessék, nyuszi!

ANYA Kedves lakóbizottsági gyűlés... *(elcsuklik a hangja)* Én tényleg a tévében hallottam!

SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ *(felpattannak, skandálva)* Górcső, górcső, górcső...

ROZS *(feláll, indul kifelé)* Na, nekem erre nincs időm!

APA Hová megy, doktor úr?

ROZS Bennem megvolt a jószándék...

NORBI Tessék még maradni!

SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ Tessék még maradni, tessék még maradni!

XANTIPPE *(belép)* Urak, hölgyek! Szeretném bejelenteni, hogy holnap vendégem érkezik. Előre láthatóan tíz-tizenkét napot tölt nálam. Kérem, fogadják szeretettel! És ha a lépcsőházban összefutnak, kérem, ne bámulják úgy, mintha nem láttak volna még fehérembert. A hölgyeket kérem, hogy ne hívják be a lakásukba, hogy megmutassák az új ülőgarnitúrát, az urakat pedig felszólítom, hogy tolakodó magatartásukkal ne hívják ki

vendégem undorát és az én ellenszenvemem. Köszönöm, hogy meghallgattak! *(ki)*

SPANGLI BÁ Na tessék, ezért kell fölteni külön vízórát! Most a fiam vendégének én fogom fizetni a fogmosását!

SODÓ BÁ Én meg a fülmosását.

NORBI Mi meg a lábmosását.

FIÚ ÉS LÁNYMi meg a kézmosását.

Mind ki. Csönd.

APA Rekeszd be az ülést, nyuszi!

ANYA Berekesztem.

4. szín

VALAKI MINT SZERZŐ A Teremtő nem pihen a hetedik napon,
őröl, csak őröl a galaktikus malom,
vastraverz ég alatt százhusz kicsi széken
önök jelentik most az emberiséget.

Forgatom, forgatom a deszka-planétát,
teremtek, hormonként használva a tintát.
Külön világ készül, élő hús és tézis,
másfél óra élet s gyors apokalipszis.

5. szín

Balatoni strand, napernyők, gyékények, pancsoláshang és távoli diszkózene, a Ballet Dancer vagy az I Just Called To Say I Love You, lángos- és napolajszag.

MARIA KROLL *(keni magát napolajjal)* Maga egy bonyolult ember, Xantippe.

Praktikusabb lenne, ha beavatna a titkaiba.

XANTIPPE Mi maradna akkor belőlem, asszonyom? A szfinx, amióta nincsenek titkai, csak turistalátványosság!

MARIA KROLL *(szívószállal iszik a koktéljából)* Szamárság!

XANTIPPE Nem tudok szabadulni attól a gondolattól, hogy több száz éve történt valami, amit jóvá kell tennem.

MARIA KROLL Sokat töpreng feleslegesen.

XANTIPPE Unalmas vagyok?

MARIA KROLL Magára legalább jó ránézni! Amikor gondolkodik, négy kis ránc jelenik meg a homlokán. Tud róla? Három futópálya, amin versenyeznek a gondolatok.

XANTIPPE A gondolkodás öregít. Ezért vannak örökifjú asszonyok.

MARIA KROLL Maga meg egy slampos, mogorva mackó!

XANTIPPE Örülök, hogy van benne hiba. Az legalább szórakoztató.

MARIA KROLL Engem egy csöppet sem szórakoztat.

XANTIPPE A hibáim?

MARIA KROLL Mindegy, hagyjuk!

XANTIPPE Mégis micsoda?

MARIA KROLL Nem fontos.

XANTIPPE Mária!

MARIA KROLL Hát hogy a társaságomban csak a saját ostoba küldetésével törődik!

XANTIPPE Küldetésemmel?

MARIA KROLL A férfiak egy része élete végéig képtelen belenyugodni abba, hogy az Újszövetséget nem róla írták.

XANTIPPE Valamit félreértett.

MARIA KROLL Mit kell magának jóvátenni, drágám? Mi az a több száz éve esett rejtélyes izé, ami körül olyan fontoskodva toporog, mintha isten tudja... Én hiszek magában! Ha bántom, biztatom!
(csönd)

XANTIPPE Mondja, miért nem szeret engem? (csönd)

MARIA KROLL Maga nekem túl józan. Ez nekem kevés.

XANTIPPE Veszítsem el a fejemet?

MARIA KROLL A búskomorság a zoknin kívül a legszexuálisabb dolog a világon, barátom! Ha mindig lógatja a fejét, nem tud a szemembe nézni, márpedig egy nőt tekintettel kell leigázni. Szürcsölni a pillantását, mint egy osztrigát. Maguk itt északon nem tudnak hosszan, állhatatosan nézni! Csak ülnek befelé fordított tekintettel, csak ülnek...

XANTIPPE Szörnyű! Szörnyű, hogy igaza van!

MARIA KROLL *(keni magát)* Rémes!

XANTIPPE Meg fogok változni!

MARIA KROLL Drágám, ez nem elhatározás kérdése. Maga ilyen, talán ez is jó... valamire. Élhet boldogan. Csak hát nélkülem.

XANTIPPE *(felpattan)* Egy hónap múlva a lábam előtt fog heverni!

MARIA KROLL *(nevet)* Már most is a lába előtt heverek! *(nyújtja a napolajat)*
Kenje be magát, le fog égni!

*Sodó bá és Spangli bá ódivatú, egyrésztes fürdődresszben,
vizesen be. Girls Just Want To Have Fun.*

SODÓ BÁ Rám füttyült az úszómester!

SPANGLI BÁ Adj egy százast, kisfiam! *(a nőhöz)* Hogy ízlik a napocska?

SODÓ BÁ Esküszöm, csak a bójáig úsztam!

SPANGLI BÁ Kinyitott a kürtőskalácsos!

SODÓ BÁ Mondom neki: ne füttyülj, öcsi, lenyeletem veled a füttyülődet, több tiszteletet az idősek iránt, hetven elmúltam, örülni fogsz, ha az én koromban egyáltalán ki tudod törölni egyedül a seggedet!

XANTIPPE *(feddően, a nő miatt)* Sodó bácsi!

SPANGLI BÁ Hozok én nektek is, hogyan hoznák! Kisasszony édesszájú?

MARIA KROLL Hozzám beszél?

XANTIPPE Papa! *(pénzt vesz elő)* És ne legyen rátok panasz!

SPANGLI BÁ Panasz?!

XANTIPPE Az a vörös! *(mutatja)* Kihúztátok a matracából a dugót!

SODÓ BÁ Nem tettük, csak megprószáltuk!

SPANGLI BÁ Megprószáltuk, megprószáltuk!

XANTIPPE Állítólag tönkre ment a frizurája. Engem nem érdekel, mit csináltok, de aztán ne hozzám jöjjenek panaszkodni!

SPANGLI BÁ *(kacsint)* Kamatyolás, himi-humi.

SODÓ BÁ Himi-humi, himi-humi.

SPANGLI BÁ Anyád nagyon szeretett kamatyolni!

XANTIPPE Papa!

MARIA KROLL Muszáj ezt?

XANTIPPE *(odaadja a pénzt)* Estig vissza se gyertek!

SPANGLI BÁ Nem is voltunk a vízben!

SPANGLI BÁ, SODÓ BÁ *(elfutnak)* Kürtöskali, kürtöskali, kürtöskali... *(csönd)*

XANTIPPE Haragszik?

MARIA KROLL Idegesítenek a gyerekek. *(feláll, veszi a fürdősapkáját)*

Jön úszni?

Elmennek. In The Army Now. Norbi és Rozs sörökkel be.

NORBI Ezek meg hova mennek? *(somolyog)* Van egy tippem. Náluk van a kabinkulcs, nem? *(röhög)* Csinálta már kabinban?

ROZS Gyere ide mellém, elférünk! *(hevernek)* Tetszik a nő?

NORBI Tetszik tudni, Rozs bácsi, én még a kulcslyukat is megdugnám, de ez a nő kell a fenének!

ROZS Igazad van! Nem is értem, miért ólálkodnak itt behúzott hassal a családapák!

NORBI A prof azt mondta, tíz-tizenkét nap... aztán lett belőle öt hét... másfél hónap! És még mi lesz, ki tudja?! Amióta ez a spiné itt van, a professzor úr alig jár át hozzánk! Össz-vissz két leckét haladtunk, pedig azt mondta, augusztusra tudni fogom a logaritmust!

ROZS A logaritmus, kérlek szépen, egyfajta hatványkitevő...

NORBI Kit érdekel?! Nekem az kell, hogy a prof... De hát maga gyűlöli a professzort!

ROZS Ahogy azokat gyűlöljük, akikre rá vagyunk szorulva. Ő az egyetlen barátom.

NORBI Ilyen magányosnak tetszik lenni?

ROZS Aki Xantippével barátkozik, nem lehet magányos. Kifejlett skizofréniájának köszönhetően igen változatos társaság.

NORBI Ugye?!

ROZS Xantippe hasadt személyiség. Van benne ez is, az is. Soha nem lehet előre tudni, mikor mi bújik ki belőle.

NORBI Maga milyen orvos?

ROZS Nőgyógyász.

NORBI Nőgyógyász?! Az ám a meló, mi?! Napi harminc nőci dobja szét előtted a combját, és még fizetnek is érte!

ANYA *(jön a vízből, törli magát)* Bucika, megint sörözöl!

NORBI Közöd?

ANYA Isteni a víz! Ki kéne próbálnia, doktor úr!

ROZS Úgy tíz-tizenöt éve lehetett, egy munkatársammal álltunk a mellig érő vízben, egyszer csak azt vettem észre, hogy buborékok jönnek fel az oldalánál, el-elfül a lélegzete, majd közvetlenül az orrom előtt egy nagydarab fekália bukkan elő.

ANYA Fekália? Az olyan, mint a vízisikló?

ROZS Az olyan, mint a szar. Sőt: az is.

ANYA Megyek zuhanyozni.

NORBI *(röhög)* El ne csússzál!

ANYA Anyádat, kisfiam!

Az anya el. Big in Japan. A fiú és a lány jön kézen fogva. A fiú leül a pokrócra, a lány belebújik a szandáljába.

FIÚ Hova mész?

LÁNY A mólóra.

FIÚ Minek?

LÁNY Meghívtak vízibiciklizni.

FIÚ Ki?

LÁNY Az úszómester. A kölcsönzős.

FIÚ *(feláll)* Megyek én is.

LÁNY Nem kéne. *(nézik egymást)* Emlékezz csak, mindig az volt a legjobb, amikor újra összejöttünk! Az az igazi, visszatérni. Tulajdonképpen az lenne a legszuperebb, ha a kapcsolatunk egyetlen nagy visszatérés lenne. Ehhez viszont sűrűbben kell elválni.

FIÚ Nem biztos, hogy meg tudok bocsátani!

LÁNY A helyedben hálás lennék, hogy valami még érzelmileg ilyen intenzíven tud stimulálni! Minél többfajta érzést hajlandóak vagyunk megélni, annál méltóbbak vagyunk egymásra.

FIÚ Bocsáss meg! *(csönd)*

LÁNY Nagyon fáj ?

FIÚ *(bólint)* De érdekesen. *(megpusztilják egymást jobbról-balról)*

LÁNY Szia, jó legyél!

*A lány elmegy. Woman in Love. A fiú gyötrődve néz utána.
Norbi odalép mellé, ő is nézi a távolodó lányt.*

NORBI Este megvárjuk a pasast, betekerjük a röpihálóba, és jól megrugdossuk. Oké?

FIÚ *(révülten)* Oké. *(csönd)*

NORBI A nőknek csak az kell. Érted!

FIÚ *(főleszmél)* Mi tudatosan élünk ösztönéletet.

NORBI Egyszer kerülj mögé a konyhában! Ha ellenkezik, húzz be neki egyet! Úgy fog rád nézni, mint egy istenre.

Norbi visszafekszik. A fiú nézi a távolodó vízibiciklit.

ROZS Hüllőnek kéne lenni! Egész nap a sziklákon heverni. Hallgatni a tenger moraját... *(rímet keres)*

FIÚ Tényleg gyíknak lenni a legjobb. Ha letépik a farkad, újra kinő.

6. szín

Ugyanaz a szoba, mint az 1. színben, éjszaka.

VALAKI MINT SZERZŐ *(a színpad mellett áll, kezében mikrofon)* Nos, ez volt a Boney M nulla óra tizenöt perckor a Petőfi rádióban.

Kíváncsian várom, hogy van-e újabb telefonáló a vonalban.

Halló!

APA

(pizsamában) Halló! Lehet mondani? Adásban vagyok? Először is szeretném mondani, hogy nagyon tetszik a műsoruk. Kár, hogy ilyen későn van! Nappal meg megy az igénytelenség. A körkérdés kapcsán pedig: hát én nem értek egyet az előző hölgygel, szerintem a házasságban igenis fontos a közös fekhely, szóval hogy egy ágyban aludjunk, és nem csak a kezdeti időszakban, mint ahogy itt többen állították. A horkolásra kitérve pedig: hát kérem, a nők igenis tudnak horkolni, szoktak is, esetenként nyitott szájjal, ugyanúgy. De ez nem jelenthet problémát, ha valóságos harmónia áll fenn a felek között. Az én feleségem például olyan, mint a radiátor. Éjjelre le is szoktuk kapcsolni a fűtést, még télen is. Odabújok hozzá és pampa! Meleg és krémszagú. Az orromat néha ugyan megkarcolja egy hajcsavaró, de a férfiban kell, hogy legyen annyi szívósság. Meg hát tolerancia... Azért az kell: tolerancia. Köszönöm a lehetőséget. És még egyszer: nagyon tetszik a műsoruk. Ezt nem csak a magam nevében mondom, az egész lakóközösség véleményét tolmácsolom. Mi egy társasházban lakunk, nálunk nagyon intenzív a közösségi élet. Mindig megbeszéljük egymás ügyes-bajos dolgait, örömét, bánatát. Gyakran összeröffenünk. A korai Generáltól kérnék egy jó kis nótát!

VALAKI MINT SZERZŐ A szám után természetesen továbbra is várjuk megtisztelő telefonjaikat, észrevételeiket, itt a Terefere éjféli

utánban, a Közös ágyban, mégis széjjel jeligéjű körkérésünk
kapcsán. És most szóljon a zene, hiszen megígértük. Generál.

Generál. Az Apa táncol, tátog.

- ANYA *(berobban, hálóingben)* Köszönöm, te édes, te jó! *(a nyakába borul)*
- APA Fönn vagy?
- ANYA Mindent hallottam! Csodálatos voltál !
- APA Vegyél föl papucsot, megfázol!
- ANYA Úgy beszéltél, mint egy isten!
- APA Nem tudok aludni. Biztos a hidegfront. Neked nem sajognak a csontjaid?
- ANYA Büszke vagyok rád! És magamra! Nem mindenki kap harminc év házasság után ilyen szerelmi vallomást!
- APA *(ötlet)* Altató! Veszek be... *(indul)*
- ANYA *(elkapja)* Nyugi, majd a mama elringat! A meleg és krémszagú! Gyere, gyere, te leopárd!
- XANTIPPE *(hálóköntösben beront, nyomában Rozs és Spangli bá)*
Gratulálok, uram, grandiózus volt a beszéde! *(meleg kézszorítás)*
- ROZS *(álmosan Xantippéhez)* Elárulná végre valaki, hogy miért cibáltak ki az ágyamból?
- XANTIPPE Maga nem hallotta, ember?! Maga képes volt ilyenkor aludni?!
- SPANGLI BÁ Benne voltunk a rádióban!
- ANYA Főleg én!
- SPANGLI BÁ Főleg a naccságos asszony! De meg volt említve az egész lakóközösség!
- XANTIPPE És kinek a jóvoltából? Lépjen elő, barátom, ne szerénykedjen!
- ANYA Ne szerénykedj, apu!
- APA Én csak...

XANTIPPE Semmi "csak"! A "csak"-nak itt nincs helye! Legfeljebb a „sőt”-nek! Sőt!

ANYA Sőt, papa, sőt!

XANTIPPE Amit maga ma produkált, az piros betűkkel fog bekerülni a személyi jegyzeteimbe!

ANYA Igazán megtenné, professzor úr?

XANTIPPE Lehetséges, hogy ebből fogok mottót választani a memoáromhoz. Hogy is mondta? Hozzábújik és?

APA Nem tudom.

ANYA Gondolkozz, papa!

APA Az csak úgy jött...

XANTIPPE Ez az! Az ihlet, amit a fizikusok annyira tagadnak! Egy magasabb rendű tudatállapot, mikor az agyhullámok érintkezésbe lépnek a légkörben kavargó metafizikai áramlatokkal. Nekem ugyan még nem adatott meg, hogy személyesen megtapasztaljam, mindazonáltal elégséges...

ANYA Mi lesz már?! Hozzám bújss és?

SPANGLI BÁ Föl kellett volna venni!

APA Valami pumpa. *(csönd)*

XANTIPPE Pampa!

APA Ez az!

XANTIPPE Hozzábújik és pampa!

MINDENKI Pampa!

APA Mi az a pampa?

XANTIPPE Mező, dél-amerikaiul.

ANYA Papa, te tudsz dél-amerikaiul?

APA Ezek szerint.

ANYA Úristen, még mi minden fog még kiderülni rólad?!

SPANGLI BÁ Lehet, hogy melltartót hord?

XANTIPPE Lehet, hogy ő találta fel a páternosztert?

APA Lehet, hogy UFO vagyok? *(csönd)*

XANTIPPE Asszonyom, az utóbbi időben nem észlelt valami különöset a férje viselkedésén?

ANYA Nem. De! Mintha...

XANTIPPE Igen!

ANYA Nem, dehogyis!

XANTIPPE Csak bátran!

ANYA A múltkor... nem, nem... semmi.

XANTIPPE Csak bátran, asszonyom!

ANYA A múltkor... úgy hét óra tájban átugrottam egy szabásmintáért vagy miért...

SPANGLI BÁ Emlékszem, szerdán! Vagy kedden?

ANYA Ahogy belépek az ajtón...Ott áll a férjem, és...

XANTIPPE Hol?

ANYA Ott áll a férjem a hűtőnél... kinyitja...

XANTIPPE Kérem, mutassa!

ANYA Kinyitja... Még most is borsószik a hátam!

XANTIPPE Folytassa!

ANYA Kinyitotta a hűtőt, és... és világított az arca. *(jelentős csönd)*

XANTIPPE Hajlandó ezt tanuk előtt is elismételni, asszonyom?

NORBI *(be, pizsama, erekció)* Baszkikáim, nem lehetne kicsit halkabban? Á, a professzor úr is méltóztatott átfáradni! Nagyon kedves, nagyon megtisztelő! *(ki)*

ANYA *(utána kiált)* Norbika, ne húzd le, Rozs bácsi elaludt! *(Rozs egy fotelben szunyókál)*

SPANGLI BÁ Menjünk, fiam!

XANTIPPE Valamit még akartam mondani!

SPANGLI BÁ Majd reggel! *(taszigálja kifelé)*

FIÚ *(belép)* Rozs itt van? *(mutatják)* Rozs úr! *(ébredtet)* Tessék jönni, az édesapja rosszul van!

SPANGLI BÁ Basszák meg!

Spangli bá kirohan, Xantippe utána.

ROZS Mi... mi van... mit akarsz?!

FIÚ Sodó bácsinak rohama van!

ROZS Nem vagyok ügyeletes! *(másik oldalára fordul)*

FIÚ Mindegy, én szóltam! *(indul)*

ROZS *(felül, keresi a papucsát)* Meztláb jöttem? Vagy mi van?! *(ki)*

ANYA Gyere, apu, nézzük meg mi is!

APA Menj csak, én lefekszem! *(jobbra-balra ki)*

NORBI *(be, leül, tejet iszik)* Volt pofája idejönni! Azok után! Hát ki tehet arról, hogy nem vettek fel az esti gimibe, ki?! Fél éve még hatvan százalékra írtam meg a tesztet! Hatvan százalékra, fél éve, azért az nem semmi! Csak a pénzért csinálta, tuti! És ahogy megjött a kurvája, aki kitartsa, mindjárt mindegy minden! Pedagógus az ilyen, mondd meg, pedagógus?! *(csönd)*

FIÚ Tegnap telefonált.

NORBI Ki?

FIÚ Hát ő!

NORBI Remélem lecsaptad!

FIÚ A német szótárjáért. Nálam felejtette. Meg a Moby Dick-kel. De azt letagadtam.

NORBI Tökös gyerek vagy!

FIÚ Le akartam csapni... de örültem, hogy hallom a hangját.

NORBI Szarok rá! *(csönd)*

FIÚ Sajnálom, hogy nem vettek föl!

NORBI Na persze! Szarok rád, szarsz rám... szarnak ránk.

Norbi kimegy. A fiú bekapcsolja a rádiót. *Can't Stop The Music.*

7. szín

Ugyanaz a szoba, nappal.

ROZS Maga azt állítja, hogy a civilizáció minden vívmánya egy újabb szög az emberiség koporsójába!

XANTIPPE Nem értett félre.

ROZS Vegyül például az elektromosságot. Csak nem azt állítja, hogy jobb olvasni gyertyafénynél, mint villanyfénynél?

XANTIPPE Megint beletrafált! Épp a villanyfény tehet arról, hogy felborult az emberiség lelki egyensúlya.

ROZS Hallgatom.

XANTIPPE A rögzített fényforrás fixálja az árnyékokat, vakító sugarai bevilágítanak minden zugba, s ezzel kiűzik az éjszakai házból az ember félelmeit megtestesítő fantáziaképeket. Éjjel nem tudjuk kiélni a félelmeinket, ezért szorongunk - nappal is. A félelmet lehet gyűrni, ha meggyőződünk az indokolatlanságáról, de a szorongás beleeszi magát a húsunkba, mert színtelen, szagtalan, nincs tartama, kiterjedése, egyszóval irracionális. A félelem seb, amit lehet gyógyítani, a szorongás vírus, aminek nem ismerjük az ellenszerét.

ROZS Kapaszkodjon meg, barátom! Olyat fog hallani, amit még sohasem: igaza van.

XANTIPPE Na ne mondja!

ROZS De mondom! *(csönd)*

XANTIPPE *(őszinte aggodalommal)* Baj van? *(csönd)* Az édesapja...

ROZS Az apám talpra fog állni, túlél mindnyájunkat, táncolni fog a síromon!

XANTIPPE Hát akkor? Ki vele, mi baja?!

ROZS Szerelmes vagyok.

XANTIPPE *(megint affektál)* Ne gyerekeskedjék!

ROZS Azt hittem, örülni fog.

XANTIPPE Mi van ezen örülni való?

ROZS Féltékeny.

XANTIPPE Maga ivott?

ROZS Nem is kérdi, hogy kibe?

XANTIPPE Kibe?

ROZS Nem mondhatom meg!

XANTIPPE Azt hittem, mi már túl vagyunk az ilyesmin! Szerelem, ugyan kérem! Az ember reprodukciós aktivitását kísérő fokozott izgalmi állapot!

ROZS Maga beszél?!

XANTIPPE Igenis én! Mire akar ezzel célozni?

ROZS És Maria Kroll?

XANTIPPE Nevetséges! Máriával szigorúan szakmai kapcsolatban állok! Az azonos kutatási terület, akadémiai dolgozataink összecsengő tétélei...

ROZS És a kabin?

XANTIPPE Kabin?

ROZS A strandon. Netán ott is az akadémiai dolgozataikat csengették össze?

XANTIPPE Szentelen, pimasz!

ROZS Álszent, képmutató!

XANTIPPE Isten önnel!

ROZS Menjen a picsába! *(indulnak jobbra-balra)*

Spangli bá, Apa és Anya be.

SPANGLI BÁ Jön, jön!

APA *(kezében torta)* Musz-musz, hova tegyem?

SPANGLI BÁ *(helyet csinál az asztalon)* Tessék csak ide tenni!

ANYA *(Apához)* Gyufát!

APA Nem hoztad be?!

ANYA Jaj, mütyür!

ROZS Tessék! *(Apa elveszi az öngyújtót, meggyújtja a gyertyákat)*

SPANGLI BÁ Ti hárman: alsó szólam. Mi meg tercelünk. Igaz, naccságos asszony?

XANTIPPE Hagyjuk ezt, kérem! Nincs annál szörnyűségesebb, mint amikor valakitől elvárjuk, hogy leviselkedje, ahogy mi abban kéjelgünk, milyen gálánsak és nagyvonalúak vagyunk! Ünnepeletnek lenni a legkínosabb dolog a világon. Kíméljék meg ettől a barátnóm, nagyon szépen kérem!

MARIA KROLL *(be)* Mitől akar már megint megkímélni?

SPANGLI BÁ *(rázendít, vezényel a többieknek)* Hepi bőrzé tú jú...

XANTIPPE Apa!

ANYA *(viszi a tortát)* Tessék, magam sütöttem!

MARIA KROLL *(a gyertyákra mutat)* Mi ez a dzsungel?! *(csönd)* Nincs itt valami félreértés? Minden bizonnyal a nagyanyám születésnapjára készültek!

ANYA A professzor úr...

XANTIPPE Na álljon meg a menet!

ANYA *(Xantippéhez)* Együtt néztük ki az útlevelemből, nem?!

MARIA KROLL Maguk turkálnak a poggyászsomban?

XANTIPPE Ott volt az asztalon...

MARIA KROLL És maga hitelt ad egy ilyen abszurd adatnak? Tényleg ilyen rosszul tartom magam?

XANTIPPE Bocsásson meg, drága barátom, de hát az útlevelemben fehéren feketén...

MARIA KROLL Az az okmány hamis! Kedves Xantippe. *(csönd)* Kérem, hagyjanak magunkra! *(a többiek kimennek)* Búcsúzom, barátom!

XANTIPPE Hogy értsem ezt?

MARIA KROLL Este utazom. Épp eleget voltam a terhükre!

XANTIPPE Mária, nem ismerek magára! Egy ilyen csacsiság miatt...

MARIA KROLL Honvágyam van. Legyen ennyi elég! Majd írhat.

XANTIPPE Nem érdelek ilyen kemény büntetést!

MARIA KROLL Hiányozni fog! Egy ideig.

XANTIPPE Ne menjen el! Ön az egyetlen, aki mellett embernek érzem magam, aki miatt magamra tudok erőltetni egy kis méltóságot!

MARIA KROLL Hívja be a többieket! *(csönd)*

XANTIPPE Ha most elmegy, én belehalok a bánatba!

MARIA KROLL Fejezzük be ezt a beszélgetést, egyre ízléstelenebb!

XANTIPPE Mária! Kérem!

MARIA KROLL Maguk ellen semmi kifogásom, de ez a hely... kezd már nyomasztani.

XANTIPPE Akkor hadd menjek magával!

MARIA KROLL Majd döntök. Ha egyedül leszek. A lelkesedését ugyanúgy nem tudom elviselni, mint a szemrehányásait. Küldje be a fiút!

XANTIPPE Mária!

MARIA KROLL Nem hallotta?! Még ma dönteni fogok! Küldje be a fiút!

XANTIPPE Norbikát?

MARIA KROLL A szebbiket. Nem tudom, hogy hívják. Akit elhagyott a barátnője.

Csend. Xantippe ki. A Fiú bejön.

MARIA KROLL Üljön le! Maga mivel foglalkozik?

FIÚ Semmivel.

MARIA KROLL Volt már a tengernél? *(a fiú rázza a fejét)* Én egy új embert csinálok magából. Akarja? *(a fiú bólogat)* Déli ember lesz. Napsugárember. Kreol bőrű, villogó szemű ragadozó.

FIÚ Szeretném.

MARIA KROLL Többet fog élni, de lehet, hogy hamarabb fog meghalni.

FIÚ Nem számít.

MARIA KROLL Elhozhatja a többieket is. Egy hétre, hogy könnyebb legyen az átállás.

FIÚ *(szájon csókolja)* Boldog születésnapot!

8. szín

VALAKI MINT SZERZŐ *(kiáll a függöny elé)* Mennyi volt ez? *(nézi az óráját)*
Laza egy óra. Legyen szünet? *(kérdően néz végig a közönségen)*
Szünet.

II. FELVONÁS

1. szín

VALAKI MINT SZERZŐ

Tessék kapaszkodni
drága urak s hölgyek,
elrepülünk messzi,
hol olajfák nőnek.

Nem kell hozzá Boeing,
s Daidalosznak szárnya
- régen nincs érvényben
a téregység szabálya.

Képzelet kell hozzá,
zabolátlan ihlet,
új lap a printerbe,
s jó kis mobil díszlet.

2. szín

Az Akropoliszon.

MARIA KROLL Az ott a Parthenon.

SPANGLI BÁ Klassz! Na menjünk innen!

MARIA KROLL Nagyon szépen kérem, ne nyúljanak semmihez! A múltkor az egyik honfitársuk zsebre tett egy kavicsot, tíz napra lecsukták, a konzulnak kellett közbelépnie.

SPANGLI BÁ *(félrevonja Rozst)* Te, putyika, nem akarok hülyeséget kérdezni: minden görög ilyen sárga és pici?

ROZS Papuka, ezek japánok.

SPANGLI BÁ Japánok?! Hát azok mit keresnek itt?! *(üvölt)* Menjetek haza! *(Rozshoz)* Mindenről a sárgák tehetnek! Felvásárolják a marketing piacot! A Vak Bélát is ők vakították meg! *(üvölt)* Japánok, japánok, sárga volt az anyátok! *(Rozshoz)* Ez jó, nem? Sárga volt az anyjuk, most találtam ki!

MARIA KROLL A Parthenon az időszámításunk előtti ötödik században épült Pheidiász tervei alapján. Jól megfigyelhetőek rajta a dór korszak jellemző stílusjegyei. Az ott pedig az Erechteion és a kariatidák.

SPANGLI BÁ Hol?

NORBI Ott! *(mutatja)* A csajok, akik tartják a plafont!

SPANGLI BÁ Hogy hívják őket?

MARIA KROLL Kariatidák.

SPANGLI BÁ *(félrevonja Rozst)* Te, putyika, nem akarok hülyeséget kérdezni: minden görög nőt Idának hívnak?

Maria Kroll megrovóan nézi a sutyorgókat.

ROZS Figyeljen, papuka!

MARIA KROLL A Parthenon szentélyében állt Athéné aranyból és elefántcsontból készült szobra.

SPANGLI BÁ *(Maria Krollhoz)* Aranyom, hol lehet itt vizelni?

ROZS *(elhúzza)* Jöjjön! *(elmennek, csönd)*

MARIA KROLL Fél óra szabadprogram? *(Norbihoz)* Ötvenkor találkozunk ugyanitt.

NORBI Hol a színház? A könyv szerint itt színháznak kéne lennie!

MARIA KROLL Ott van lenn. Vissza kell menni a főkapuig aztán balra. *(Norbi nem mozdul)* Tényleg: apukáék?

NORBI Vásárolnak. *(csönd)* Tetszik tudni, bennem rengeteg a tudásszomj!
Nagyon érdekel minden kulturális nevezetesség. Azt hiszem, engem az
isten is régésznek teremtett. *(eltrappol)*

MARIA KROLL *(lerogy egy kőre)* Csak miattad! Ezt jól jegyezd meg, csak miattad!
Meddig maradnak még?

FIÚ Már csak három nap!

MARIA KROLL Még három nap! *(a fiú a háta mögé áll, a fejét masszírozza)* Ez jó!
(csönd) Xantippe?

FIÚ A bárban, gondolom. Három napja részeg.

MARIA KROLL Hogy mondtam, hogy ne hozd el!

FIÚ Minden éjjel felhívott, pénzt ígért, hízelt. Az ajtó elé térdelt, és ott
zokogott hajnalig.

MARIA KROLL A szánalom a gyávaság egyetlen fajtája, amire még büszke is az ember.
Ezért olyan undorító. Megértted?! *(csönd)* Éjjel lemegyünk úszni a
tengerhez. *(hátranyúl, megfogja a fiú derekát)* Jó lesz!

ROZS *(be)* Válthatnánk néhány szót? Négyszemközt. *(a fiú indul)*

MARIA KROLL *(utána szól)* Ne menj messzire! *(Rozshoz)* Biztos, hogy ez a
legalkalmasabb időpont?

ROZS Nem az jön, amire számít. Más számára kérek egy kis megértést,
figyelmet. *(érzelmesen)* Kegyelmet.

MARIA KROLL Bámulom a nagyvonalúságát, uram, de ne is folytassa! A fizikai
rosszullét kerülget a barátjától.

ROZS Akkor mért hívta ide?

MARIA KROLL Nem hívtam ide.

ROZS Kihasználta és eldobta.

MARIA KROLL Ez egy ilyen történet.

ROZS Akkor legalább játsszon vele, alázza meg, csináljon belőle bohócot,
ahogy eddig! Az is boldoggá teszi. Legalább vegye észre! Néha.

MARIA KROLL Rozs, nekem ez nem megy. Az élet túl rövid.

ROZS Ígérje meg, hogy ma este velünk vacsorázik! *(csönd)*

MARIA KROLL Esetleg pénteken. Rendezzenek egy búcsúvacsorát! Oda elmegyek. De csak a maga kedvéért... *(nézik egymást)*

SPANGLI BÁ *(a fiúval jön)* Gyerekek, én még ilyen budit nem láttam! Minden kompjúterrel megy, de úgy képzeld el, minden! Húsz év múlva még a farkadat is előveszik!

MARIA KROLL Na bácsi, hogy tetszik Görögország?

SPANGLI BÁ Nagyon, szívecske, nagyon!

MARIA KROLL Kár, hogy Sodó bácsi nem lehet velünk!

SPANGLI BÁ Már hogyan lenne! *(fölemeli a kezében levő aktatáskát)* Mindig nálam van! Megmutattam neki az Idákat, a budit... Igaz is, putyika, csinálj már rólunk egy freskót! Marika ideáll közénk! *(odaáll Maria mellé, és a vállára teszi a táskás kezét; Rozs fényképez)* Csíííz!

MARIA KROLL *(a táskára)* Megnézhetem? *(Spangli bá kinyitja)* Gyönyörű!

SPANGLI BÁ Nagyatyám ötvös volt! Ilyen urnák manapság nincsenek!

MARIA KROLL *(nézegeti az urnát)* Nagyon régi lehet!

SPANGLI BÁ Ebbe volt atyám, nagyatyám! Én is ebbe leszek.

ROZS Egy pillanat! És apám? Vele mi lesz?

SPANGLI BÁ Sodókám? Szétszórjuk a tenger felett. Azt akarta. Tényleg, putyika, mikor megyünk hajókirándulni?

ROZS Pénteken.

SPANGLI BÁ Péntek, hol van az még! *(a táskához)* Addig még murizunk egyet!

NORBI *(a távolból)* Mária néni! Tessék jönni! *(berohan)* Tessék jönni!

MARIA KROLL Mi történt? Mi a baj?

NORBI Fenn álltam a színház tetején... *(kifullad)* a színpadon leejtettek egy görög húszfillérest... és lehetett hallani!

MARIA KROLL *(mosolyog)* Bizony, bizony, egy kétezer éves épület! Manapság már nem tudnak ilyen akusztikát csinálni!

NORBI Jaj de izgalmas, jaj de érdekes! Azt hiszem, építészmérnök leszek!

3. szín

A szálloda bárjában.

XANTIPPE Hogyha harminc fok fölé emelkedik a hőmérséklet, egyszerűen képtelen vagyok gondolkodni. Ahogy egyes állatfajok átmenetileg felfüggesztik az életfunkcióikat, mint például a hüllők a hidegben, az én agyam úgy blokkol le a melegben. Harminc fok fölött az ember minimum három fázissal lép vissza az evolúcióban. Csak szagolni akar, nyelni, érezni... Én év végén nem is szoktam vizsgáztatni. Februárban lekollokváltatom az egész bagázst, aztán alás szolgálja! Nekem arra nincs szükségem, hogy június elején leüljön elém egy öltönyös előember, egy after shave-vel tartósított Australopithecus, hogy meredő phallosszal, kitágult orrlyukakkal Lukács György fiatalkori esszéiről elmélkedjen! *(újra tölt a Metaxából)*

ROZS Egyen is valamit!

XANTIPPE Harminc fok fölött az ember a vegetáció része lesz. A föld faunájának kedves kis példányává válik. Izzadékony, bűdös, ragacsos állattá.

ROZS Ugyan már! Én még a szaunában is elszavalom magának a Nemzeti dalt!

XANTIPPE Harminc fok fölött...

ROZS Micsoda hülyeség ez?!

XANTIPPE Igen? Akkor mondjon nekem egy nagy néger filozófust! Na, mi lesz?! Egy nagy néger filozófust!

ROZS Jó, legyen igaza! *(csönd)* Egyébként tudok.

XANTIPPE *(töprengés után)* Le is lőtték. *(hosszú csönd)* Mikorra ígérte magát az a nő? *(Rozs az óráját nézi)* Kész, velem ezt lehet csinálni! Hogyisne! Jó étvággal meg fogunk vacsorázni! Nők, ugyan már!

ROZS *(ragyog az örömtől)* Ez a beszéd!

XANTIPPE Minden ujjamra kaphatnék akár tízet is! Minden tanítványom szerelmes belém! Persze semmi esélyük, rideg vagyok és megközelíthetetlen. Egyszer találtam egy képeslapot a kabátzsebemben. Zeusz, ahogy aranyeső formájában megtermékenyíti az alvó Niobét. Így képzelik a kis csacsik. Az én aranyesőm a tudomány. Én többet tudok adni nekik, mint bármelyik jampec a sportkocsija hátsó ülésén!

ROZS Ha belegondolok, hogy egész generációk nőttek fel a kezei alatt!

XANTIPPE Igyunk a hárememre!

Koccintanak. Xantippe hirtelen zokogni kezd, Rozs némán, szomorúan nézi. Belép Maria Kroll.

ROZS Jön!

XANTIPPE *(összeszedni magát)* Áh, maga az!

MARIA KROLL Ki vele, mit akar?!

XANTIPPE *(gyengén)* Mária! *(csönd)*

MARIA KROLL A barátja azt mondta, hogy beszélni óhajt velem. Tessék, mit akar? *(Rozs feláll)* Maradjon csak, úgyis mindjárt mennem kell!

ROZS A professzor szeretné, ha velünk vacsorázna.

MARIA KROLL Ahhoz már késő van. Hat után csak gyümölcsöt eszem.

XANTIPPE Mária...

MARIA KROL Megmondtam, hogy ne jöjjön! Nincs magában semmi büszkeség?! Engem aláz meg azzal, hogy ilyen gyenge! Én egy férfit szerettem, nem egy nyifogó kamaszt!

XANTIPPE Hát szeretett?

MARIA KROLL Ami volt, elmúlt. Mi van enni?

ROZS Frutti di mare.

MARIA KROLL A kedvencem!

Maria Kroll maga elé húzza az egész tálat, kézzel belekotor. A két férfi átszellemülten nézi, ahogy elegánsan, de határozott mozdulatokkal eszik.

XANTIPPE Mária! Hogy tud enni!

ROZS Úgy eszik, mintha birkózna!

MARIA KROLL Harc! Minden harc, amit a testünkkel csinálunk.

Apa és Anya nagy csomagokkal be.

ANYA *(nagy csomagokkal be)* Teljesen kivagyok!

APA *(egy villanyborotva szerűséget tanulmányoz)* On... on... off...

ANYA Mostanáig mászkáltunk, alig érzem a lábam!

APA *(fölmegy a lépcsőn)* Off... off...

ANYA Norbika nem jött még?

ROZS Nyolcra ér be a hajó.

ANYA *(leül)* Nagyon eredményes napunk volt! *(kipakol)* Poló Norbikának, gatyá a papának. *(föltesz egy kalapot)* Isteni ez a kalap, nem?! Hogy itt micsoda isteni shoppok vannak, az nem is igaz! Az egyikben ingyen volt a szájrúzs! Elhoztam egy párat. *(belemarkol a táskájába, kitesz az asztalra egy halom rúzszt)* Jó lesz ajándéknak! Tudja, otthon mennyi egy ilyen? Meg vettünk

egy izét, egy hogyishívjákot... na, mondja már! *(megakad a szeme Maria Kroll tányérján)* Ez meg mi?

ROZS Frutti di... aprólék.

ANYA Szóval beruháztunk egy... *(keresi a szót)* Fenn hagytam a szobában, majd lehozom. Meg vettünk hat darab frottír törcsit. Máshol három került annyiba, mint itt hat! *(Máriához)* Pazar kis butik, majd elviszem! Édes cuccok, légkondi, az eladók is szuperjőfejek! A férjem utál nagybevásárolni, de most, de most! Vettünk neki egy villanyborotvát! *(turkál a táskában, kivesz egy dobozt, Mária orra alá dugja)* Komoly, mi?

MARIA KROLL Drágám, ez epilátor.

ANYA Mi?

MARIA KROLL Szőrtelenítő.

ANYA Az hát!

MARIA KROLL Nem vágja a szőrt, hanem tépi.

ANYA Jézusom... *(felpattan)* Mazsika! Mazsikaaaaaa!

Az Anya kirohan. Csönd.

XANTIPPE Mária, én mától fogva más ember vagyok! Visszatérek a munkámhoz, én mindent megteszek, hogy egyszer még büszke lehessen azokra az időkre, amikor még hitt bennem! Köszönöm, hogy visszaadott saját magamnak! *(kezet csókol)*

MARIA KROLL Látja, ezt várom magától! *(Rozsnak)* Ez ismét az én Xantippém!

ROZS Ez a mi régi Xantippénk!

XANTIPPE *(kiált)* Pezsgőt!

ROZS Hol ez a pincér?

Rozs elindul, de a bejárati ajtónál meglátja Norbit.

ROZS Norbert! Te vagy az Norbert? Miért nem jössz be? Vacsoráztál már?

NORBI *(bátortalanul belép)* Csókolom, jó estét!

ROZS *(átkarolja, az asztalhoz vezeti)* Jól mulattatok?

NORBI Professzor úr! *(csönd)* Van egy kis probléma. A kedves papájával van egy kis... difi. Sajnos.

XANTIPPE Mit csinált már megint? *(rosszat sejtve)* Hol a papa? *(kiált)* Papa! *(Norbihoz)* Fölment a szobájába?

NORBI Pedig minden olyan jól kezdődött! Vett nekem dobozos sört... a hajó tépett ezerrel... fröcskölt a víz, perzselt a nap, monokiniztek a német bukszák...

XANTIPPE *(keményen)* Mi van az apámmal? *(csönd)*

NORBI Az úgy kezdődött, hogy kért egy kiló kenyeret a konyhán, kiszedte a belét, és összegyúrta a Sodó bácsi hamvaival.

ROZS Mit csinált?!

NORBI Én is ezt kérdeztem: mi a fenét csinál, tata? De csak vihogott. Összegyúrta, kis galacsinokat csinált belőle, és a sirályokat kezdte etetni. Egyszer... egyszer aztán nagyon kihajolt a korláton... egy kicsit még billegett, mint a mérleghinta... ha pont ott állok, el is kapom...

ROZS *(halkan)* Uramisten!

NORBI Megpróbáltuk leengedni a mentőcsónakot... de hát mentünk vagy ezerrel. Mikor láttam, hogy már késő... csináltam róla gyorsan egy polaroidot. *(mutatja a fényképet)*

MARIA KROLL Olyan, mintha integetne.

NORBI Integet is. Csáó, sünifül, csáó. Ezt mondta. Eddig sose hívott sünifülnek.

MARIA KROLL És ez mi?

NORBI Ez? Uszony.

MARIA KROLL (*borzongó bámulattal*) Uszony?

NORBI Nem akartam mondani, de...

ROZS Akkor ne is mondd!

MARIA KROLL Édes jó istenem!

NORBI Hát igen, elég Spielberg!

Csend. Mindenki Xantippét nézi.

XANTIPPE Mindegy. Ez így úgysem volt igazságos. Most legalább mind a ketten árvák vagyunk. (*halkan énekelni kezd*) Jaj de jó a habos sütemény... mogyoró van az ő tetején... ilyet én nem kapok... s ha ezért zokogok... tudom, sajnálnak az angyalok.

Rozs mellé áll, kihúzza magát, és mintha egy himnuszot énekelne, zengő hangon beszáll.

ROZS ÉS XANTIPPE Nekem nincs apukám s anyukám,
csak egy fél kifli az ozsonnám.
Közben jó édes krém illata száll felém.
Jaj de jó a habos sütemény.

LÁNY (*be, mint pincér, kezében pezsgő*) Kinek lesz a pezsgő?

4. szín

Ugyanott, pár órával később. Norbi egy orvosi könyvet búj.

NORBI És mi az a... szisz-to-ma-á-zis?

ROZS (*felemel az asztalról egy halom képeslapot*) Meg kéne írni!

NORBI Ezt még fejezzük be, jó?

ROZS Elfáradtam.

NORBI Hogy lesz így belőlem nőgyógyász?!

ROZS Olyan rég küldtem képeslapot! Augusztusban lesz 35 éve. A mamának, amikor besoroztak. A második nap meg kellett írni, hogy hol vagyunk, jól vagyunk. Voltál már katona?

NORBI Nem is leszek. Általános testi gyengeség.

ROZS *(nevet)* Gyengeség! *(tapogatja a fiú vállát, karját)* Kiugrasszam a békádat?

NORBI Hülyének adtam ki magam. Meg buzinak.

Rozs elhúzza a kezét. Csönd.

ROZS Tessék, kapsz hármat. *(tollat is ad)*

NORBI Nem kell!

ROZS Írjál!

NORBI Kinek?

ROZS Barátoknak, szeretőknek...

NORBI Le lehet szállni rólam, jó?!

ROZS Nekem sincs kinek írnom.

NORBI Nekem vannak haverjaim! Csak nem szoktunk ilyen hülyeséget! Képeslap... víz jó, kaja jó, halihó!

A Lány bejön, és az asztalokat kezdi törölgetni.

NORBI Na, ma se kell elringatni! *(nyújtózkodik, szedelődzködik)*

ROZS Volt egy barátom. Együtt voltunk sülve-főve. Beszelnünk se kellett, anélkül is megértettük a másikat. De azért folyton beszéltünk. Sose érintettük meg egymást, de a hangok, amiket kibocsátottunk, a levegőben összekapaszkodtak, és együtt zengtek tovább. Ezt nagyon szerettük, úgyhogy többnyire

egyszerre beszélünk és jó hangosan. De aztán jött egy nő. Szokványos eset. A barát kimaradozott, én meg elkezdtem magamban beszélni. Amióta együtt tanulunk, úgy érzem, a hangom megint eljut valakihez. Megint van értelme levegőt venni. *(átszellemülten nézi)*

NORBI Mégis csak adjon egyet! Írok a csajomnak.

Maria Kroll lép be, leül az asztalhoz, amit a lány törül.

MARIA KROLL Lefogytál. *(a lány tovább dolgozik)* Ül le egy kicsit!

LÁNY Nem lehet.

MARIA KROLL Mióta vagy itt?

LÁNY Régen nem érdekelték ennyire a dolgaim.

MARIA KROLL Dehogynem. Én már Pesten is éreztem, hogy bennünk rengeteg közös vonás van. Csak hát vannak emberek, akik mindig elmennek egymás mellett. *(csönd)* Hozz egy whiskyt!

LÁNY Zárunk.

MARIA KROLL *(rágyújt)* Ez nem igaz.

LÁNY Mindjárt jön a váltás, attól kérjen!

MARIA KROLL Mész még valahova?

LÁNY Aludni.

MARIA KROLL Kísérj el a kaszinóba! Én veszem a zsetont, te csak játszol, a hasznod meg elfelezzük. Itt a nagy lehetőség! Mindkettőnknek. Szűz kéz szerencsét hoz.

LÁNY Akkor sokat fogunk bukni. *(visszamegy a pultba)* Milyen legyen a whisky?

MARIA KROLL Gino ma nem jön el.

LÁNY Ki az a Gino?

MARIA KROLL *(halkan, érzelmesen)* Nekem nagyon sokat jelent ez a fiú! Rengeteget!

LÁNY *(kitölt egy pohár whiskyt)* Ide figyelj, rókamami! Az még
rendben van, hogy lenyúlod a pasimat, és egy hülye stricit
csinálsz belőle, de azt ugye nem várod el, hogy még sajnáljalak
is! *(leteszi elé a poharat)* A vendégem vagy.

MARIA KROLL *(megissza, a háta mögé dobja a poharat)* Oppardon, kicsúszott
a kezemből!

LÁNY Ilyen idős korban remeg már a kezecske!

A lány kimegy, partvissal, lapáttal jön vissza, söpör.

MARIA KROLL Mennyit keresel itt? *(csönd)* Kérdeztem valamit! *(pénzt tesz
az asztalra)* Ez legalább kétszer annyi, mint ha egész nyáron
éjszakai műszakban takarítanál a fiúd szeretője után. *(csönd)*
Bérelj egy kocsit, menj le délre, napozz, flörtölj!

LÁNY Engem szeret!

MARIA KROLL Az én Ginóm büszke fiú!

Maria Kroll elteszi a pénzt és ki.

NORBI Hogy mi milyen bunkók vagyunk! *(a háta mögé dobja a
poharat)* Látja, Attila bá, így kell európai módon viselkedni!

ROZS *(a háta mögé dobja a poharat)* Jól csinálom?

LÁNY Rozs bácsi, Norbika...

NORBI Jaj, jaj, harap a nyúl!

LÁNY Részeg disznók! Kifelé innen!

Partvissal kergeti őket, közben megint szétszóródnak a szilánkok.

*Rozs és Norbi röhögve ki. A lány újra nekiáll felsöpörni. A fiú lép
be világos öltönyben, napszemüvegben.*

FIÚ Mária szomorú. Sír. Ennek nem örülök.

LÁNY Ha azt hiszed, hogy utánad jöttem, nagyon tévedsz!

FIÚ *(leül)* Meghíztál.

LÁNY Nem híztam meg.

FIÚ Nem voltak ilyen vastagok a lábaid!

LÁNY Mert sosem hordtam fehér harisnyát. De itt ez a szabály.

FIÚ Úgy látszik, a görögök imádják a fehér oszlopokat. Ez már az Akropoliszon is feltűnt. *(csönd)* Mit akarsz te tőlem?

LÁNY Semmit.

FIÚ Remélem is! *(feláll)*

LÁNY Hiányoztál!

FIÚ *(visszaül)* Ettől félttem...

LÁNY Az úszómesterrel hamar vége lett..

FIÚ Csak nem?

LÁNY Volt egy barátja, egy szörfoktató...

FIÚ Azzal is elmentél csónakázni?

LÁNY Meghívott az Adriára...

FIÚ Barátom, mindjárt az Adriára!

LÁNY A szerb autópályán elaludt, nekimentünk a szalagkorlátnak. A srác kórházba került, engem két ENSZ-katona elvitt dzsippel a határig. Annyi pénzem még volt, hogy...

FIÚ Nem volt pénzed? Pedig ezzel a szakmával állítólag jól lehet keresni!

LÁNY Szalonikiben két napig a pályaudvaron aludtam. Loptam. Aztán kimentem egy benzinkúthoz, és bekéredzkedtem egy kamionba. A pasas rendes volt, elhozott ide, a sógorához. Az itt göré. Hát így.

FIÚ Ne mászkálj utánam!

LÁNY Jesszusom, mit képzelsz magadról?!

FIÚ Holnap elutazom. Ne merj utánam jönni!

LÁNY Mondom, hogy...

FIÚ *(tárgyilagosan)* Utállak.

LÁNY Embertelen vagy!

FIÚ Megint a régi lemez! Azt reméltem, a friss tapasztalatok újítottak a kollekciódon!

LÁNY Ez igen, bosszút állni a gyengébben!

FIÚ A gyengébben? *(nevet)* Semmit se változtál!

LÁNY De te igen.

FIÚ Remélem is!

LÁNY Strici!

FIÚ Miért ne? Eddig ki voltam? Egy senki, aki senkinek is érzi magát. Most meg egy...

LÁNY Egy senki, aki valakinek érzi magát.

FIÚ Lehet. *(nevet)* De hát olyan rövid az élet!

LÁNY Felületes lettél!

FIÚ Embertelen, felületes! Ilyen szavakat normális ember nem használ! Miért nem vágod hozzám a cipődet, miért nem mondd, hogy menjek a picsába?!

LÁNY Olyan... olyan... *(elsírja magát)*

FIÚ Na igen. Itt az utolsó próbatétel! Ha ezt kiállom, tényleg szabad ember leszek. Mindig le tudtál győzni a könnyeiddel. De most nem érzek semmit. Csak a parfümömet.

LÁNY Én úgy szenvedek, úgy szenvedek, mint a kutya!

FIÚ Vau, vau, vau!

LÁNY *(abbahagyja a sírást, sötéten)* Azért bennem is van önérzet!

FIÚ Csakis az van benned, szívem!

A lány lekever neki egy pofont, a fiú visszaüt. Verekednek. A hangzavarra bejön Rozs és Norbi, drukkolnak, énekelnek. A lány a pincértálcával megüti a fiút, akinek egyből elered az orra vére.

FIÚ Bazmeg... bazmeg, te nem vagy normális! *(véres az öltönye)* A kurva életbe... a kurva életbe...

A lány nevetve kiszalad.

NORBI Utána menjek?

ROZS *(frissen vasalt zsebkendőt vesz elő)* Zsebkendő?

NORBI Hülye kurva!

FIÚ Nem kurva!

NORBI Ne má'! Több faszt fogott, mint kilincset!

FIÚ *(Norbi elé áll, az orruk szinte összeér, halkán)* Mi van?!

NORBI Semmi.

A fiú kimegy. Csönd.

ROZS Norbi...

NORBI Mit nézel?! Mit lógsz a nyakamon! Mit akarsz te tőlem?! Menj a picsába, vén köcsög!

Norbi kitámolyog. Rozs leül, a képeslapokat nézegeti.

5. szín

VALAKI MINT SZERZŐ Beindult a darab
- érzékelik önök?
Kezdenek oszlani
a bősztmodern kódok.

Szerelmi háromszög
- nem mai találmány,
ám mindig beválik,
vágy és kín és ármány.

És ez még nem minden,
kilövöm a tárat:
beindítok egy kis
krimi-thriller szálát.

6. szíjn

A szállodai szobában, aznap éjszaka.

MARIA KROLL *(fürdőköpenyben)* Hogy ment?

FIÚ *(vatta az orrában)* Nem az igazi.

MARIA KROLL Tanultál valami újat?

FIÚ A szeretet kiszolgáltatottá tesz, a közöny viszont hatalmat ad a másik felett.

MARIA KROLL Ötös. Csillagos ötös. Már csak egyetlen lecke, és egy új ember születik a kezeim alatt!

FIÚ Ma éjjel sem csukhatom be az ablakot?

MARIA KROLL Megfulladunk.

FIÚ Nem tudok aludni ilyen zajban!

MARIA KROLL Ezek az öröm hangjai, szívem! *(leguggol a fiú mellé)* Mosol velem fogat? *(csönd)*

FIÚ Bocsáss meg!

MARIA KROLL Nem értem.

FIÚ Bocsáss meg!

MARIA KROLL *(felegyenesedik)* Nem akarom érteni!

FIÚ Ahogy megütöttem, a haja elsuhant az arcom előtt.
Megéreztem a szagát. Még mindig ugyanazt a sampont használja. Bevillant minden. A régi nyarak, a játék, az unalom, a vágy, a kétségbeesés... És akkor egy pillanatra megint úgy éreztem, hogy hozzá tartozom.

MARIA KROLL Azt hittem, több van benned!

FIÚ Én is.

MARIA KROLL Az én Ginóm!

FIÚ Sajnálom!

MARIA KROLL A kis kurva!

FIÚ Ő nem tehet semmiről!

MARIA KROLL Hogy lehetsz ilyen gyenge?! *(csönd)* És most?

FIÚ Veled maradok. Ha lehet.

MARIA KROLL Micsoda?!

FIÚ Csak azt akartam, hogy tudd, hogy ki vagyok!

MARIA KROLL *(értetlenül néz, aztán nevetni kezd)* Bolond vagy te! *(magához szorítja a fejét, kócolja)* Bolond...

FIÚ Jó veled! Olyan jó veled!

Csörög a telefon. Maria Kroll fölveszi, hosszan hallgat.

MARIA KROLL Voglio parlare della mia figlia! *(csönd)* Signori, per favore, signori... signori! *(csönd, leteszi)* Nyomorultak! Óh, a nyomorultak!

FIÚ Baj van?

MARIA KROLL *(pakolni kezd)* Reggel indulunk Pestre.

FIÚ Én nem megyek!

MARIA KROLL Akkor nem jössz!

FIÚ Kérdezhetek?

MARIA KROLL Nem. Hagyok... *(turkál a táskájában)* Hagyok nálad pénzt...

FIÚ Értsd meg, most nem tudnék visszamenni!

MARIA KROLL Fizesd ki a szobát, aztán menj ki a komphoz. *(pénzt ad)* Várni fognak.

FIÚ Ez túl sok.

MARIA KROLL Ha esetleg nem tudnék visszajönni...

FIÚ Nem tudnál, vagy ha nem akarnál?

MARIA KROLL Kímélj meg ettől! *(folytatja a pakolást, kezébe akad a pisztolya, nézegeti)* Szeretem a pisztolyokat. A halál nemzőszervei. Csövében nem hímvarsejtek száguldanak, hanem egy hideg fémdarab. Nem életet lövell, hanem halált.

FIÚ Ki telefonált?

MARIA KROLL Szólj le a portára, hívjanak taxit!

FIÚ Összetartozunk, nem?! *(csönd)*

MARIA KROLL El kell vinnem valamit.

FIÚ Mit?

MARIA KROLL Gino, kicsim...

FIÚ Nem vagyok a kicsid! A szeretőd vagyok! Meg foglak védeni!

Maria Kroll elővesz egy kis dobozt a táskájából, kinyitja, kivesz belőle egy kapszulát.

FIÚ Mi ez?

MARIA KROLL Préselt kokain. Lenyelem, és átsétálok a határon. *(csönd)*

Gino, nekem ehhez semmi közöm! Kényszerítettek! Higgy nekem! *(csönd)* Hallottál már a camorráról?

FIÚ Ki vagy te?!

MARIA KROLL Hallottál róla? *(hévvvel)* A legaljasabb, a legsötétebb maffia!
(elővesz egy fényképet) Náluk van a lányom.

FIÚ Eddig nem beszéltél a lányodról.

MARIA KROLL Öregít. *(csönd)* Eddig kilenc parancsot teljesítettem. Még egy fuvar, és Isabelle szabad. Legalább is ezt mondják. *(csönd)*

FIÚ Nem mész sehova! Majd én.

MARIA KROLL Gino!

FIÚ Hazamegyek a többiekkel. Szakadt keleti turisták, senki se fog gyanakodni. Sima ügy. Vasárnapra újra itt vagyok.

MARIA KROLL *(a nyakába borul)* Drágám! *(csókolgatja)* Drága, drága, drága...

FIÚ Gyönyörű vagy!

MARIA KROLL Büszke vagyok rád! *(még egy csók)* Nincs sok időnk, a fele még be sincs csomagolva! *(elővesz pár darab óvszert, kiharapja az egyik tasakot)* Felvagosod, beleteszed az anyagot, elől, hátul elkötöd... *(indul)* Tíz percenként nyelj le egyet! Előbb egyél valamit, aztán egy ideig úgysem ehetsz. *(kimegy zuhanyozni)* Kend be zselatinnal! Van a táskámban.

A fiú becsukja az ablakot. Az ajtó halkán kinyílik, a lány dugja be a fejét, majd belép, kezében pezsgő és két pohár.

LÁNY Hahó! *(nyújtja a pezsgőt)* Kinyitod?

FIÚ Menj innen!

LÁNY Ünnepe van.

FIÚ Nem érdekel!

LÁNY Ma van az évfordulónk. Tudtam, hogy elfelejtetted. Fogadni mernék, azt se tudod, hányadik.

FIÚ A barátnőm mindjárt visszajön. Nem akarok jelenetet!

LÁNY Nézd, drágám, beszéljünk világosan! Én nem tudok nélküled élni. Ha elhagysz, megölöm magam vagy megöllek. Szerintem te voltál a hibás, de ez most már mindegy. Megcsaltalak, rossz volt. Így már legalább jobban tudlak értékelni. Hazamegyünk, és mindent onnan folytatunk, ahol abbahagytuk. Csak most jobb lesz. Mert már van múltunk. Vannak titkaink.
Megdolgoztunk a boldogságért.

FIÚ Anyád!

LÁNY Kitakarítok, kiszellőztetek... *(meglátja a kokaint)* Ez meg mi? *(a fiú elkapja a karját, az ajtó felé tuskolja)* Ha nem engedsz el, sikítok! *(a fiú elengedi)* Ez az, amire gondolok? *(megszaglássza az egyik préselt kokaint, ami még nincs becsomagolva)* Meg kell enni? *(csönd)* Kipróbálhatom?

FIÚ Tedd le! *(ásványvízzel bevesz egy kapszulát, köhög)*

LÁNY Mit csinálsz?

FIÚ Nem látod?

LÁNY De minek?

FIÚ Na minek?! Csempészni.

LÁNY Atyaúristen, gengszter lett a pasimból!

FIÚ A volt pasidból. *(bevesz még egyet)*

LÁNY Hova kell vinned?

FIÚ Haza.

LÁNY Megyek veled!

FIÚ Itt maradsz!

LÁNY Megyünk együtt!

FIÚ Maradsz!

LÁNY Hadd menjek veled!! *(belecsimpaszkodik)* Hadd menjek veled, jó kislány leszek, könyörgöm, vigyél haza, vigyél magaddal!

FIÚ *(lerázza, majdnem megüti)* Akarsz még egyet?!

MARIA KROLL *(a fürdőszobából)* Mi az, Gino? Ki van itt?

FIÚ Semmi baj, drágám!

A fiú besiet a fürdőszobába. Csönd.

LÁNY Soha többé nem fogsz megütni!

A lány az asztalon hagyott, becsomagolt kapszulákat zsebre vágja, majd fulladozni kezd, mintha lenyelte volna őket. A fiú berohan, meglátja, hogy eltűntek a kapszulák.

FIÚ Mit csináltál?! Mit csináltál, te hülye kurva!? *(elkapja a lány fejét, megpróbál lenyúlni a torkán)* Köp... köp... köp... nem nyeli, köp... köp a jó kislány...

A lány köhög, fulladozik, vergődik a fiú kezei között. A fiú végül feladja, elengedi. Csönd.

LÁNY Most már magaddal kell vinned!

MARIA KROLL *(törülközőbe csavart hajjal belép)* Dobd ki innen!

FIÚ Nem lehet. Most már nem.

7. szín

VALAKI MINT SZERZŐ S miután a fiú a maradékot mind lenyelte, elindultak hazafelé.

8. szín

Repülőtér. A család egy halom bőrönd mellett várakozik. A fiú és a lány kissé távolabb ülnek. Az apa feje be van pólyálva, csak a szeme meg a szája látszik ki, a hóna alatt és a kezében két-két bőröndöt tart.

ANYA Papa, gyere velem a dutifribe! *(csönd)* Gyere, veszünk neked Szvacsórárt! *(csönd)* Legalább a brifkót add ide! *(csönd)* Papa! Gyere velem a dutifribe! Tisztára ingyér van, tisztára majdnem ingyér! Veszünk neked Szvacsórárt! Gyere már papa, megyünk a dutifribe! *(csönd)* Van ott minden, kapsz meglepsit!

NORBI Mért nem teszi le a csomagot?

ANYA Papa, gyere velem a dutifribe!

ROZS Aki háromra megszólal, azé lesz a vödör szar! Egy, kettő, három.

XANTIPPE Barrasszon Komának hívnak. Kedvenc szavam az enzim és az Emőke. Anyám három héttel a születésem előtt meghalt, úgyhogy állítólag nem vagyok. Ezt mindenki igyekszik is belém sulykolni. Most is az enyém lett a vödör szar.

ROZS Először is engem hívnak Barrasszon Komának, és kereken visszautasítom, hogy meghaltam! Igaz, hogy voltak komplikációk, például a szülés előtt három nappal srévizavi keresztül ment rajtunk egy villamos, de aztán kiderült...

XANTIPPE Hogy beborult.

ROZS A vödör szahar viszont tényleg a magáé.

NORBI Taták, eldugulni!

ROZS Tényálladék...

XANTIPPE Tényválladék...

Norbi lép feléjük kettőt, elhallgatnak. A hangosbemondó valamit közöl angolul.

ANYA Na talán most! *(fülel)*

ROZS Semmi!

XANTIPPE Sercli!

NORBI Beszarok, ilyen nincs! És ha három napig sztrájkolnak, három napig rohadunk itt, vagy mi van?! Jó dolgukban nem tudnak mit csinálni! Beutazzák az egész világot, ingyen, övék a maradék dzsem, péksütemény! Minden városban fix nő, apartman, fain egyenruha. Jószagúak, mosolygósak, szépek, gazdagok... Mindig a felhők fölött, úgy könnyű! Én baromállat, mért nem tanultam nyelveket?! Hülye bunkók, mért nem taníttattatok?

ANYA Fizettük a különórát, cucuka, de te megszöktél!

NORBI Oda kellett volna kötni a székhez, elő az derékszíjat, ütni! De ez mindig ilyen nyámnyila volt! *(az apához)* Mért csináltál, ha nem tudsz velem mit kezdeni?! *(csönd)* Megyünk vissza a tutiba, taták, megyünk a tutiba!

XANTIPPE Kérünk szendvicset.

ANYA Nincs több.

XANTIPPE Akkor kekszt.

NORBI Ha van valami újság, kinn vagyok a teraszon. *(el)*

XANTIPPE Ne hagyd egyedül a bőröndödet, putyika! Hatástalanítják!

ROZS Mire visszajössz, alá van aknázva a fogkeféd!

LÁNY *(a fiúhoz halkán)* Ez jel. A Jóisten nem akarja, hogy hazamenjünk. Mi lenne, ha... Eladjuk a port. Mi magunk. Egy-két évig jól élünk. Utazgatunk. Jól élünk. *(csönd)* Éhes vagyok...

FIÚ Nem ehetünk! *(csönd)*

LÁNY Meddig várunk?

FIÚ Várunk.

LÁNY Most már úgysem indul a gép... Menjünk vissza!

FIÚ Nem lehet! Még ma át kell jutnunk!

LÁNY Ma vagy holnap, nem mindegy?!

FIÚ Nem! Ha ez a sok szemét felbomlik a gyomrunkban... *(elhallgat)*

LÁNY Akkor?

FIÚ Nem igaz, hogy nem érted! A gumit feloldja a gyomorsav, a drog bekerül a véredbe...

LÁNY És?

FIÚ Na mit gondolsz? Ennyi kocsztól még egy elefánt is kidől.

LÁNY Lépjünk le innen, hallod, lépjünk le! *(csönd)* Ha ezt megcsinálod neki, kapsz egy kis zsebpénzt, és kirúg. Csak erre kellettél, nem veszed észre?! Elég olcsón megúsztá, és még abban is biztos lehet, hogy nem köpöd be, ha lebuksz.

FIÚ Nem unod még?!

LÁNY Át vagy verve, az a helyzet! *(csönd)* Egy egész vagyon van a gyomrunkban!

FIÚ Ja, a bőrünk alatt is pénz van...

LÁNY Kockáztassunk! Egyszer az életben!

NORBI *(be)* Pofám lereccsen! Itt még a teraszért is fizetni kell! Mutogatja nekem: harminc pénz. Mondom neki: aranyapám, sztrájk van, te nem sztrájkolsz? De nem érti, csak mutogat: harminc pénz. Hát a bűdös nagy lófaszt, azt!

ANYA Fiam, a szádra!

NORBI Hallgassál!

ROZS Kérek kekszt!

APA Kekszet!

ANYA Papa, halló, papa! Gyere, menjünk a dutifribe!

Csönd. Norbi odaavázkodik a fiúhoz.

NORBI Örülök, hogy újra együtt vagytok! *(csönd)* Pipa vagy még? Bántott a dolog. Át akartam menni, hogy elsimítsuk. Vittem

volna egy kis Metaxát. De aztán csak átcsörögtem. Nem hallottad? *(a fiú csak néz)* A telefont.

FIÚ Hánykor hívtál?

NORBI Kettő körül. Valaki föl is vette, biztos a központos, gagyogott valamit görögül...

LÁNY *(mohón)* Nem olaszul?

NORBI Mit tudom én! Nem magyarul, az tuti.

LÁNY Nő volt?

NORBI Nő. Miért?

LÁNY Miket mondott? Nem emlékszel?

NORBI Hát... valami...

FIÚ *(kelletlenül)* Signori. *(hangosabban)* Signori.

NORBI Ez az: szinyóri! Ezt mondta a luvnya: szinyóri, szinyóri.

LÁNY Látod?

FIÚ Mit látok, mi a fenét látok?!

LÁNY Óh Gino, kicsim, óh jaj nekem, óh az a csúnya rossz maffia elrabolta a lányom! Egy életem egy halálom, a kislányod megtalálom! Óh be nemes, óh be lovagias!

FIÚ *(felkapja a hátizsákját)* Kellett neki maffia, lesz neki maffia!

LÁNY Vendetta!

ROZS Vignetta!

XANTIPPE Kasztanyetta!

A fiú és a lány elrohan.

NORBI *(utánuk szól)* Hé, hova mentek? Ezek meg hova mennek?

ANYA Hova, hova, dutifribe!

9. szín

A szállodai szobában. A fiú és a lány ülnek egymás mellett, fogják egymás kezét.

LÁNY Biztos, hogy ezt akarjuk?

FIÚ Én igen.

LÁNY És ez most rólam szól vagy róla?

FIÚ Rólunk. *(csönd)* Rómeó és Júlia a sírkamrában... Csak itt nincs tragikus félreértés.

LÁNY *(figyeli)* Érzel már valamit?

FIÚ Ahogy a fehér elkeveredik a pirossal. Rózsaszín vér kering a testemben. Jó érzés, ugye?

LÁNY Jó.

FIÚ Nem fáj.

LÁNY Nem.

FIÚ Sokan elkísértek. Ott állnak a peronon. Lehúzó az ablakot, integetek... Engem vár valami...de szegénykék... szegénykék!

LÁNY Figyelj rám! Nézz csak ide!

A lány kiönti a táskájából a kokainkapszulákat. Meredten nézi a fiút.

FIÚ A sín egy eldőlt létra. Ezen jött le annak idején az angyal Jákobhoz. Ha összefognánk, és az égnek feszítenénk, az ütköző ott döngetné a Mennyek Kapuját.

LÁNY Mondj már valamit!

FIÚ Mit?

LÁNY Nem így képzeltem. *(csönd)* Sajnálom, hogy így alakult. Hidd el... nagyon sajnálom!

FIÚ Akkor ugorj ki az ablakon!

LÁNY Nem merek. *(csönd)* Meg tudsz bocsátani?

FIÚ Nem.
LÁNY Hozok orvost! *(ki)*
FIÚ *(bizonytalanul tárcsáz)* Gyere át, drágám... meglepetés...

Leteszi a telefont, odamászik a magnóhoz, bekapcsolja a magnót. Kontroll Csoport. A földön fetrengve táncol. Maria Kroll lép be, a nyomában Norbi, öltönyben, napszemüvegben.

MARIA KROLL Nagy luxus így megdögleni! *(meglátja a kapszulákat)* Á, kedves tőled! *(Norbihoz)* Enzo! *(Norbi felszededegeti és zsebre teszi a kapszulákat, Maria odaad neki egy slussz kulcsot)* Ne hajts úgy, mint az örült! *(Norbi ki, Maria leül és rágyújt)* Nem zavar a füst? *(csönd)* Menjek el!? *(egy képes újságot kezd nézegetni)*

FIÚ Nagyon jó! Tudod, milyen jó? Veled sose volt ilyen jó! *(szaggatottan lélegzik)* Lépéseket hallok. A koponyám belső fala síkos és fehér, mint a kókuszé. Minden gondolat egy hajszálvékony repedés rajta... Mikor megszülettem, még nem volt rajta repedés... Lépéseket hallok!

MARIA KROLL *(lapoz)* Nem jön senki.

FIÚ Pedig én hallom! Jambusban jön a kavics, talán sántít. Nem futok el, a belső hangok olyan unalmasak, mindig azt súgják... menekülj! Eddig mindig elfutottam... elfutottam a fontos dolgok elől. A friss és romlandó ízek igazi örömét sohasem éreztem még!

MARIA KROLL *(leteszi az újságot)* Hát akkor csókolj, amíg tudsz!

FIÚ Hozzá ne érj a számhoz! Egy tündér rászáradt nyála marja. Nem szabad letörülni! Kell egy állandó fájdalom, hogy tudd, még létezel. *(zihál)* Az idő... az idő volt az a tündér, az ő nyála

feszül a fogsoraim között! Vékony csillogó híd, amin
egyensúlyoznak a hangok. Hangok, libasorban... egy gondolat.

MARIA KROLL Csókolj!

FIÚ Gyűlöllek... ez az a gondolat. *(csönd)*

MARIA KROLL Te még a haláloed után is sokba kerülsz nekem! Le kell
fizetnem az halottkémet, tudod te azt? Trombózis, infarktus,
melyik legyen? Választhatsz, szívem!

FIÚ Szifilisz.

Maria Kroll mosolyogva kimegy. Csönd.

SPANGLI BÁ *(kintről)* Hahó, valaki! Putyikák, mutyókák! Hol vagytok?!
Valaki! *(belép, meglátja a fiút)* Na végre! *(leül mellé, látja,
hogyan szenved)* Mi a hézag, Dzsokikám?

FIÚ Tönkretettek a nők.

SPANGLI BÁ Mondtam, hogy ne nősülj meg! Többiek?

FIÚ Elmentek.

SPANGLI BÁ Mentek? Hova?

FIÚ Haza.

SPANGLI BÁ Kutya fáját, nélkülünk?! Náluk van az útlevelem! *(csönd)* Na
most akkor mi lesz?

FIÚ Ki tetszett úszni?

SPANGLI BÁ Kihozott a delfin.

FIÚ *(bágyadtan nevet)* Delfin?

SPANGLI BÁ Most akkor itt maradunk? *(csönd)* Nem baj, szeretek itt.

VÉGE

(1995 május 4.)

Ősbemutató:

Kaposvári Csiky Gergely Színház, stúdió

1996. december 12.

Xantippe.....	Kovács Zsolt
Rozs	Szula László
Apa	Spindler Béla
Anya	Tóth Eleonóra
Norbi	Némedi Árpád
Fiú	Kelemen József
Lány	Német Mónika
Maria Kroll	Csapó Virág
Spangli bá	Tóth Béla
Sodó bá	Lugosi György
Valaki mint szerző	Csányi Sándor

Díszlet: Ágh Márton

Jelmez: Libor Katalin

Zene: Dévényi Ádám

Rendező: Znamenák István